

Prezidentas pats nesitrauks *Prezidento kreipimosi į tautą*

Šiandien išplatintoje prezidento Rolando Pakso kalboje, kuri bus transliuojama per Lietuvos televizijas, jis prisipažino, kad padarė "ir mažesnių, ir didesnių klaidų". R. Paksas sako, kad vieną klaidą ištaisė, atsiribodamas nuo rėmėjo. Prezidentas taip pat patvirtina, kad nesiruošia atsistatydinti ir iki galo lauks apkaltos proceso pabaigos.

"Labas vakaras, mielieji Lietuvos žmonės,

Šiandien Seimas įžengė į galutinę Prezidento apkaltos proceso stadiją. Galbūt net ir šiandien ar rytoj Seimo nariai priims sprendimą, kuriuo bus padėtas taškas mano, kaip Respublikos Prezidento, nušalinimo byloje.

Pagaliau neliko neaiškumų dėl man per penkis sumaišties mėnesius mestų kaltinimų. Neliko nė užuominos apie ryšius su kitos valstybės nusikaltėliais, kaip buvau apšmeižtas pirmąją skandalo dieną. Nieko jau negirdėti ir apie grėsmes valstybės nacionaliniam saugumui.

Visą tą laiką kiekvieną dieną absurdiškais prasimanymais buvo bandoma įtikinti Jus, kad tik nušalinus Prezidentą Lietuvoje suklestės demokratija ir nušvis naujas gyvenimas.

Pirminiai, dabar jau neminimi kaltinimai ilgus mėnesius ne tik nuolat drumstė Jūsų mintis, skleidė nepasitikėjimą ir skaldė visuomenę, bet ir padarė didžiulę žalą Lietuvai pasaulio akyse. Dabar, kai pateiktos Konstitucinio Teismo išvados, kiekvienas iš Jūsų galite įvertinti mano, kaip Respublikos Prezidento, prasižengimus. Nusikaltau ar padariau klaidų? Neneigiu klaidų. Padariau jų ir mažesnių, ir didesnių. Neseniai apmaudžiai suklydau, bandydamas remtis vien žmogiškaisiais jausmais. Šią klaidą ištaisiau. Atsiribojau nuo buvusio savo rėmėjo. Dar kartą nuoširdžiai atsiprašu Jūsų, jei Jus užgavo kai kurie mano sprendimai ar poelgiai.

Pripažindamas klaidas, kurių neišvengiau, vis dėlto noriu pasakyti: jos nebuvo tokios, kad padarytų žalos Lietuvai. Jokių savo sprendimu ar veiksmu nepadariau žalos Lietuvai ir nepakenčiau mūsų šalies žmonių interesams.

Mielieji žmonės,

Prezidento pareigos man suteikė neįkainojamą galimybę nuolat jausti tvirtą ryšį su Jumis. Savo ryžtu ir sąžine, protu ir pasiaukojimu Jūs atkūrėte nepriklausomą Lietuvą, tačiau šiandien, po keturiolikos laisvės metų, kenčiate nuo nepriteklių ir išgyvenate nerimą dėl savo ir savo vaikų ateities.

Atsiprašu ir už tai, kad nepajėgiau apsaugoti Jūsų nuo psichologinės įtampos ir neteisybės, kurią patiriate neatgaudami indėlių ir žemės, nerasdami teisybės valdininkų kabinetuose ir teismuose.

Susitikdamas su Jumis Lietuvos miestuose ir kaimuose, matau Jus vargstančius ir paliktus likimo valiai, nes daugelis politikų Jus prisimena tik tada, kai eina į valdžią ir jiems reikia Jūsų balsų. Po to, kai išsidalijamos vietos valdžios struktūrose, politikai neretai pamiršta žmogų ir jo rūpesčius.

Žinau, kad Jus žeidžia neslepiamas įtakingųjų cinizmas: jūs, atseit, nemokėjote, nesugebėjote atsilaužti savo kėsnio nuo valstybės kepalų, o mes mokame ir sugebame.

Brangieji,

Dėkoju Jums už nuoširdumą, pasitikėjimą, žmogiškąjį gerumą - už viską, ką patyriau sunkiomis valandomis būdamas su Jumis. Kartu kiekvieną sykį susitikimuose išgyvenu, kad nedaug įstengiu Jums padėti, nes sistema, prieš kurią, eidamas į valstybės vadovo postą, pasiryžau kovoti, yra daug galingesnė, negu Jūs galite įsivaizduoti.

Turiu pripažinti, kad mano komandai kartais trūko profesionalumo ar lankstumo. Ko jai tikrai netrūko, tai noro dirbti. Esu įsitikinęs: jeigu aš ir mano patarėjai nebūtume bandę griauti korumpuotos sistemos, nebūtų ir šio skandalo.

Šiandien aš moku brangią kainą už bandymą priešintis sistemai, kurios dalimi turėjau būti, tačiau nesutikau su tokiu man skirtu vaidmeniu. Už tai esu puolamas nuo pirmos mano

kadencijos dienos, o pastaraisiais mėnesiais - itin negailestingai ir piktai žeminamas, šmeižiamas, niekinamas.

Daug kartų buvau įkalbinėjamas, raginamas ir verčiamas atsistatydinti. Man buvo nuolat primenama, kad neatsistatydinęs prarasiu prezidentinę pensiją ir kitokias gerovės garantijas.

Atsistatydinti būtų lengviausia, tačiau aš atėjau į šį postą ne tam, kad panaudočiau jį asmeninei gerovei. Atėjau ne dėl socialinių garantijų ar rezidencijos. Siekiau būti išrinktas Prezidentu, kad kartu su Jumis keisčiau visų mūsų gyvenimą. Valstybės vadovo padėtis, kaip tikėjau, yra geriausia galimybė siekti šio tikslo.

Tvirtas mano sprendimas neatsistatydinti tebus padaršinimas ir Jums, mielieji žmonės. Bet kokioje situacijoje žmogus turi siekti teisingumo, ginti savo teises, suteiktas Lietuvos Respublikos Konstitucijos. Raginu Jus niekada nenuleisti rankų ir neprarasti tikėjimo teisingumu.

Praėjusi savaitė buvo istorinė - Lietuva tapo NATO nare. Gegužės 1-ąją mes būsime Europos Sąjungoje, kurioje aukščiau už viską iškeltos tokios vertybės kaip žmogaus teisės ir laisvės, žmogiškasis orumas. Kiekvieno žmogaus teisės ir laisvės yra šiuolaikinės demokratijos pagrindas.

Tikiu, kad ir Lietuva pamažu pripildys demokratijos sampratą tikrojo turinio, išvalys ją nuo dvigubų standartų, organizuoto užsakomojo teisingumo, politinių sprendimų viršenybės prieš teisę. Būdami Europoje, mes tiesiog neturime kito kelio, kaip tik gyventi pagal šiuolaikiškos civilizacijos taisykles.

Todėl aš raginu: nenusivilkime savimi ir savo šalimi. Nenusivilkime demokratija ir teisingumu.

Mielieji žmonės,

Prieš metus Jūs išrinkote mane Prezidentu. Netrukus taip pat Jūsų išrinkti Seimo nariai spęs mano, kaip valstybės vadovo, likimą. Ar parlamentarų sprendimas išreiškė Jūsų valią, Jūs atsakysite dar šiais metais rinkdami naująjį Seimą.

Žinau, jog daugelis iš Jūsų su nerimu laukiate apkaltos proceso pabaigos. Girdėjau ir tai, kad žmonės ketina išreikšti savo poziciją, ateidami prie Seimo rūmų. Kviečiu visur ir visada išsaugoti rimtį ir santarvės dvasią.

Kad ir koks būtų Seimo sprendimas, priimsiu jį garbingai. Nors dirbtinai sukeltas skandalas padarė milžiniškos žalos Lietuvai, jis kartu apnuogino skaudžiausius Lietuvos sopulius, kurie galbūt dar ilgai nebūtų pratrūkę. Turime pergyventi šį prieblandos metą ir apsivalyti.

Tikiu Jumis, brangieji Lietuvos žmonės, ir visiems dėkoju. Už itin didelę ir svarbią man paramą dėkoju žmonai Laimai, savo vaikams, kuriems likimas lėmė sunkų, sakyčiau, negailestingą išbandymą.

Dar kartą kreipiuosi į visus Lietuvos žmones: tiktai nuo Jūsų priklauso, koks bus mūsų valstybės likimas. Kartu noriu patikinti: kad ir kas būčiau, kad ir kur būčiau, aš neatsisakysiu savo siekių, dėl kuriųėjau į Prezidento pareigas.

Visada kovosiu prieš tikrąsias, o ne išgalvotas grėsmes valstybės nacionaliniam saugumui. Kovosiu prieš žmonių nuskurdinimą, korupciją, vis didėjantį turtinį atotrūkį, Europos Sąjungos lėšų grobstymą, narkomaniją ir narkomafiją, organizuotą nusikalstamumą, savanorišką dėl nepakeliamo vargo Lietuvos žmonių tremtį į svetimus kraštus.

Tikiu, kad Lietuva pasikeis. Sveikinu visus sulaukus skaidrios pavasario šventės. Sveikinu su artėjančiomis Šventomis Velykomis. Tegu viltingas Kristaus Prisikėlimas stiprina tikėjimą, kad teisingesniai, turtingesniai, dvasingesniai gyvenimui prisikels ir mūsų Tėvynė Lietuva. Linkiu visada būti aktyviais savo šalies piliečiais. Linkiu Jums geros sveikatos, giedrios nuotaikos ir kuo šviesesnių dienų."

OMNI naujienos
2004 04 05